січень 2008
January 2008

ПРОМІНЬ
Promin

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПРОМІНЬ
РІК XXXXVIII СІЧЕНЬ Ч.1
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія
Зеня Юзик
Соня Бейзик
Галя Липка
Референтки Променя
Галя Щерблюк
Ольга Лугвиненко
Річна передплата в Канаді - $25.00
Передплата до інших країн -US$30.00
Одне число - $3.00 (Включає 'GST')
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@cogeco.ca

PROMIN
published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL XXXXVIII JANUARY No.1

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Telephone 905-572-9626
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Zennia Yuzik
Sonja Bejzyk
Halia Lypka
Promin Conveners -
Helen Scherbluk
Olha Lugvynenko
Administrator - Oksana Sushko
Telephone 905-572-9626
Subscription in Canada - $25.00
Other Countries - US $30.00
Single copy - $3.00
(GST is included)
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail Registration No. 09580
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Agreement No. 40011733

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ Contents

1 Привітання ..... Greetings
9 Українські Різдв'яні Звичаї ..... Ukrainian Christmas Celebrations
10 Свят-Вечір у Карпатах ..... Christmas Eve in the Carpathians
12 Голодомор-Ґеноцид 1932-33 ..... Famine-Genocide 1932-33
15 Жіночі Постаті ..... Women of Influence
16 Навкола Світу ..... Around the World
18 Життя і Культура ..... Life & Culture
20 Нашим Найменшим ..... For our Children
22 Громадська Хроніка ..... Community Events
29 Квіти Незабутнім ..... In Memoriam

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP) toward our mailing costs, PAP Registration No. 09580

Canada

На обкладинці:
Свята Родина

Front Cover:
The Holy Family

Союзу Українок Канади
Ukrainian Women's Association of Canada
National Office
Box 102, Cudworth, SK S0K 1B0
Phone - 306 256 7013

E-mail - pz.yuz@sasktel.net

Christ is born! Glorify Him!

Христос рождається! Славімо Його!

РЕДАКТОРИ ЖУРНАЛУ ПРОМІНЬ
у ці святкові дні вітають З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ

Його Високопреосвященство Івана, Архиєпископа Вінніпегу і Середньої Єпархії, Митрополита Канади
Високопреосвященного Владику Юрія
ієрея Богдана Гладьо - голову Президії Консисторії та Світлу Консисторію
все духовенство та шановних добродійок, та всіх вірних УПЦК
Дост. Зеню Юзик, крайову голову Союзу Українок Канади та центральну управу
Дост. Соню Бейзик крайову голову Союзу Українців Самостійників і голів складових організацій,
Дост. голову дирекції Українського Музею Канади - Союзу Українок Канади
Провінційні управи та все членство
Редакційну Колегію Променя, крайові референтки, провінційних і льокальних референток журналу, та всіх наших дорогих читачів, передплатників, жертводавців, дописувачів, та всіх тих що підтримують журнал морально і фінансово.

Хай Матір Божая Вас охороняє, сіяє зірка втіхи золота,
Ісус Христос з небес благословить, на щедрі довгі,
многії літа!

At this joyous time of the birth of our Lord Jesus Christ THE EDITORS OF PROMIN extend Season's Greetings to

His Emminence John, Archbishops of Winnipeg and the Central Diocese, Metropolitan of Canada Archbishop Yurij,
Rev. Bohdan Hladio, Chair of the Presidium of the Consistory UOCC, Consistory Board, all clergy, their families, and the UOCC faithful
Zennia Yuzik, National President of the Ukrainian Women's Association of Canada,
Sonja Bejzyk, National President of the Ukrainian Self-Reliance League of Canada,
Dr. Tony Harras, National President of the Ukrainian Self-Reliance Association,
Myron Jurychuk, National President СУМК - Ukrainian Orthodox Youth,
Jennie Ortynsky, Chairman of the Board, Ukrainian Museum of Canada - UWAC
Stephanie Spytkowsky, President CYC Foundation
National and Provincial Executives and all members,
Our Editorial Board, Zennia Yuzyk, Zenovia Sakowsky, Sonja Bejzyk, Halia Lypka,
National Promin Conveners Helen Scherbluk and Olha Lugvynenko
Provincial and Local Promin Conveners, all subscribers, supporters and contributors.

Митрополиче Різдвяне Привітання

Всеченого Духовенства, Преподобного Монашества й Боголюбивих Вірних Української Православної Церкви в Канаді

Христос Рождається! Славімо Його!

Божий Вічний Дар не лише народження Дитяти у Вефлеємі! Так, це було, але багато більше; народження Дитяти Божого - це був лише початок. Божий незлічений Дар для людей включав бездоганне життя виростаючого Божого Дитяти. Його могутність в усіх ділах земного життя дала людям певність про Його перемогу в царюванню навіки як цар-царів і Господь-господарів.

Ісус Христос, Слово Втіленого Бога - це Господь всієї історії. Він є Господь Всесвіту. Непреможна правда для всього людства і всесвіту, що вони знайдуть правдиве задоволення, коли згоджяться покоритися Йому і Господству Його. Вселюдське праганення і палке бажння сповняться, коли Він знову прийде заложити влалду вічного царювання! Ось доречність славного різдвяного привітання: "Слава Богу на висоті, і на землі мир, у людях добра воля!" (Лк. 2:14 Рішуча Божа воля - мир серед людей, в яких воля праведна; праведна з Господом неба і землі й тоді праведна воля до ближнього.

Щиро вітаю всіх Вас цим словом і в дусі Христової любови. Нам треба зрозуміти велике значення співу нашого Свята "З нами Бог". Тільки тоді зрозуміємо значення для нас всіх культурних традицій наших святкувань. Без таких почувань немає повної релігійної віри та любови. Потрібно нам знати ціль всіх святкувань, ціль приходу Втіленого Сина Божого на землю: "Вивести з тін й темряви людей, знайти Істину в Господа, що від Діви народився".

Нехай Господь благословить Вас і Вашу працю. Бажаю всім веселих свят Різдва Христового й щасливого Нового 2008-го року.

ІВАН, Митрополит
Архиєпископ Вінніпеґу і Середньої Єпархії
Первоієрарх Української Православної Церкви в Канаді

Nativity Greetings from Metropolitan John

Reverend Clergy, Venerable Monastics and God-loving Faithful of the Ukrainian Orthodox Church of Canada

Christ is born! Let us glorify Him!

God's eternal Gift was not just the birth of a Babe in Bethlehem. It was that, but infinitely more; the birth of the Christ Child was only the beginning. God's incalculable Gift to man included the faultless life of that Child grown into manhood. His life's activity gave man the absolute certainty of His Triumph of reign forever, as King of kings and Lord of lords!

Jesus Christ, the Word of God Incarnate is the Lord of history; He is the Lord of the Universe! The irresistible fact is that all humanity and all the universe will find that the true aspiration of humanity will be fulfilled when Jesus Christ returns to claim His universal eternal crown! There is relevance in that glorious text of the Nativity Evening: "Glory to God in the highest, and on earth peace among men of good will". God's will and decision, is that there be peace among men whose wills are right with the Lord of Heaven and earth and therefore right with their fellow men.

I greet you this day in the spirit of God's Love. We need to understand the great meaning of the Nativity Hymn, "God is with us," only then will we understand the observance of Ukrainian Customs and Traditions in our celebrations. Without fully understanding them there cannot be true religious convictions of faith and love. We need to know the purpose of these celebrations with regards to God's visitation in the Incarnate Son, and that is: "To lead mankind out of the shadow of darkness, unto light of Truth, Born of the Virgin!" In our traditional Ukrainian Celebrations turn our minds and hearts to the Prince of Peace - Jesus Christ.

May the Lord bless you and your good works! Sincere wishes for a joyous Nativity of Christ Jesus and a successful New 2008th Year.

JOHN, Archbishop of Winnipeg and the Central Discese,
Metropolitan of Canada

З Різдвом Христовим і новим роком!

Сердечно вітаємо --

Його Високопреосвященство Івана, Архиєпископа Вінніпегу і Середньої Єпархії, Митрополита Канади, Патрона Союзу Українців Самостійників, Високопреосвященного Владику Юрія, ієрея Богдана Гладьо - голову Президії Консисторії, Світлу Консисторію, Всечесне Духовенство, Шановних добродійок та всіх вірних УПЦК.

Все членство і прихильників ТУС, СУК, СУМК-УПМ, Фундацію СУС,
Інститути Св. Івана, Петра Могили і Св. Володимира,
Колегію Св. Андрея, Український Музей Канади - СУК і Філії Музею.

Редакцію журналу Промінь, Українського Голосу, Вісника, та увесь український народ в Україні та в розсіянні сущих.

Молимо Всевишнього, щоб благословив наші родини щастям, здоров'ям і любов'ю в новому 2006-му році!

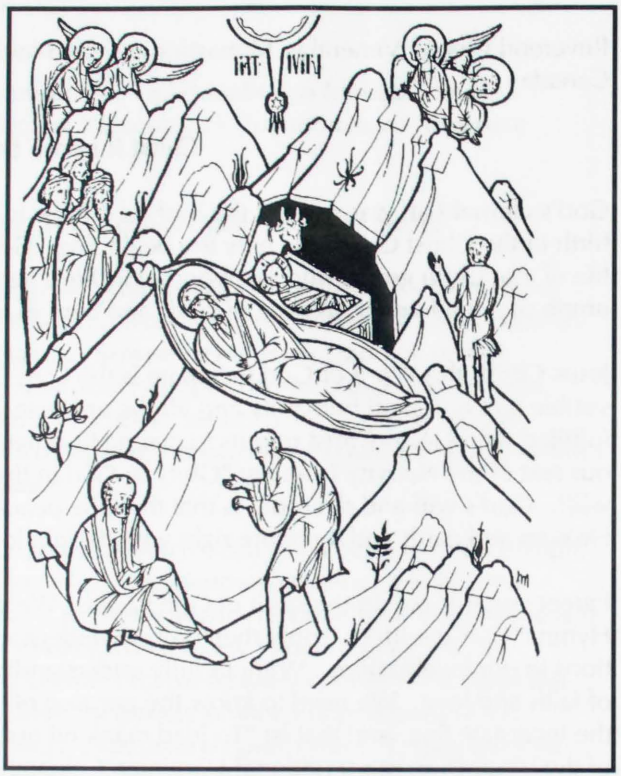

Христос рождається! Славімо Його!

ЗА ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ
Соня Бейзик, голова - добр. Юстина Лучак, секретар

ЗА ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
Зеня Юзик, голова - Марія Кіщук, кор. секретар

ЗА ЦЕНТРАЛЮ ТОВАРИСТВА УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ
Д-р Антоній Гарас, голова - Д-р Едвард Клапущак, секретар

ЗА ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ КАНАДИ - УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ МОЛОДІ
Мирон Юрійчук, голова - Василь Ґемблюк, секретар

РІЗДВЯНИЙ ПРИВІТ

СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ УКРАЇНЦІВ

Світовий Конгрес Українців сердечно вітає весь Український народ в Україні та в Діяспорі, Президента Віктора Ющенка і його родину, Уряд України і Верховну Раду, Збройні Сили, українських дипломатів, Ієрархів Українських Церков, мирян і священнослужителів, усіх членів та усю світову українську спільноту з Різдвом Христовим і Новим 2008 роком та бажає всім доброго здоров'я, родинного благополуччя та здійснення всіх Ваших мрій і надій у Новому році!

Протягом усього часу Президія СКВУ завжди стояла на сторожі інтересів України та української діяспори, свого членства та своїх складових організацій, і вже в 1970 і 1980-их роках нею було зорганізовано Міжнародний Трибунал юристів з метою привернути увагу Вільного Світу до Українського Голодомору 1932-33 років. Завдяки жертвенности наших братів і сестер, розсіяних по всьому світу, правда про найбільший злочин проти Українського Народу перемогла! Сьогодні нашу боротьбу підхопив увесь світ: Голодомор визнали 14 держав світу, у тому числі й Україна. Створивши Міжнародний Координаційний Комітет по відзначенню 75-ліття Голодомору, діяспора успішно співпрацює у цьому питанні з Україною. З цієї нагоди як в Україні, так і в діяспорі ведеться велика робота, про яку раніше ми могли лише мріяти: на основі архівних матеріалів з'являються нові наукові дослідження, створюються фільми, проводяться наукові конференції і симпозіуми, готуються виставки документів.

Отож святим обов'язком кожного з нас є віддати належну шану 7-10 мільйонам жертв Геноциду українського народу і в світлий день Різдва Христового запалити ще одну свічку – в ім'я пам'яти та задля попередження подібних трагедій у майбутньому.

Пам'ятаймо, що Українська Справа стоїть на боці Добра і Правди, а тому закликаємо наших братів і сестер в усьому світі до єдности в ім'я кращого майбутнього Українського Народу та нашої неньки -України.

ХРИСТОС РОДИВСЯ ! **СЛАВІМО ЙОГО !**

За Світовий Конгрес Українців

Аскольд Лозинський
Президент

Віктор Педенко
ГенеральнийСекретар

З Різдвом Христовим і новим роком!

щиро-сердечно вітаємо

Його Високопреосвященство Івана, Архиєпископа Вінніпегу
і Середньої Єпархії, Митрополита Канади,
Високопреосвященного Владику Юрія,
ієрея Богдана Гладьо - голову Президії Консисторії, Світлу Консисторію,
Всечесне Духовенство, Шановних добродійок та всіх вірних УПЦК.

Крайову голову Союзу Українок Канади, Дост. Зеновію Саковську,
Крайового голову Союзу Українців Самостійників, Соню Бейзик,
Крайового голову Товариства Українців Самостійників, Антоніа Гараса,
Крайову голову СУМК-Української Православної Молоді, Юлю Стриховську
Голову Дирекції Українського Музею Канади - СУК, Ґеню Ортинську,
Головного Редактора Променя, Орисю Сушко і Редактора, Оксану Сушко,
Редакційну Колегію, Референток, та всіх читачів журналу Промінь,
Проводи Провінційних та Місцевих Управ складових організацій СУС
Дирекції Інститутів та Колегії Св. Андрея та Редакцію Українського Голосу.

Президію Світового Конґресу Українців та Конґресу Українців Канади,
ввесь український народ у Батьківщині та в діяспорі.

Хай Всемогучий Господь наділить всіх нас силою, здоров'ям та одержимістю
для дальшої плідної праці у збереженні нашої організації СУС,
нашої Української Православної Церкви в Канаді,
та у скріпленні Української Держави!

Христос рождається! Славімо Його!

SUPPORTERS

UWAC British Columbia Provincial Executive
Elizabeth Lyne - President
Nina Colson - Treasurer

Східня Екзекутива СУК
Уляна Криворучко - Голова
Катерина Шумська - Касир
Наталя Бал - Секретарка

UWAC Saskatchewan Provincial Executive
Dorothy Korol - President
Pauline Semenuik - Secretary
Natalie Heshka - Treasurer

UWAC Alberta Provincial Executive
Dr. Geraldine Nakonechny - President
Louise Van Iderstine - Secretary

UWAC Manitoba Provincial Executive
Olena Garrity - President
Dobr. Genia Bozyk - Rec. Secretary

Ukrainian Museum of Canada (UWAC)
Saskatoon, Saskatchewan
Janet Danyliuk, Director
Jennie Ortynsky, Chair - Board of Directors

СУК відділ ім. Лесі Українки
Віндзор, Онтаріо
Стефанія Коростіль, Голова
Оля Друль, Кор. Секретарка

UWAC Lesia Ukrainka Branch
Hamilton, Ontario
Dobr. Larysa Makarenko - President
Lena Smyrniw - Secretary

UWAC Olena Pchilka Branch
Yorkton, Saskatchewan
Leona Procyshyn - President
Natalie Heshka - Secretary
Iris Wasylyshen - Promin Convener

UWAC Hanka Romanchych Branch
Saskatoon, Saskatchewan
Sonia Sokyrka - President
Mary Humen - Secretary
Cheryl Fedusiak - Corresponding Secretary

СУК відділ ім. Софії Русової
Торонто, Онтаріо
Ярослава Балаюра -Голова
Констанція Чорна - Секретарка

СУК Відділ ім. Лесі Українки
Вінніпеґ, Манітоба
Маргарета Пестрак - Голова
Галина Коваль - Кор. Секретарка

СУК Відділ ім. Лесі Українки
Ст. Кетеренс, Онтаріо
Леся Метюс - Голова
Михаліна Чаренцька - Секретарка

DONORS

UWAC, St. Olha Branch
Vernon, British Columbia
Sophia Kniaz - President
Gail Chez - Secretary
Pauline Kindrachuk - Promin Convenor

СУК Відділ ім. Др. Савеля Стечишин
Келовна, Б. К.
Анна Шепель - Голова
Розалія Петращук - Секретари

UWAC, Daughters of Ukraine Branch
Roblin, Manitoba
Martha Panasiuk - President
Nellie Stolarchuk - Secretary

СУК Відділ ім. Княгині Ольги
Вінніпеґ, Манітоба
Діана Бабинчук - Голова
Марія Зайцева - Секретар

Українська Канадська Фундація
ім. Тараса Шевченка

Щиро Вітає Усіх жертводавців і
прихильників з нагоди
Різдва Христового та Нового Року!

Христос Родився!

Рада Директорів
Андрій Гладишевський Q.C. Олег Герус Богдан Галькевич
Ярема Келебай Томас Бодей Софійка Качор Борис Балан

202- 952 Main Street
Winnipeg, MB R2W 3P4
1-866-524-5314
www.shevchenkofoundation.com

Ukrainian Christmas Celebrations Imbued with Ancient Traditions

by Orysia Tracz

What is so special about Ukrainian Christmas? Everything. It is different\ very different, almost completely different from the average English Canadian Christmas.

My memories of the Sviat-Vechir (Holy Eve - Christmas Eve) of my childhood are of a peaceful, busy day. This is not a contradiction - the day was spent in preparation of the Sviata Vecheria (Holy Supper). but it was understood that there was to be peace and goodwill all day, even among siblings. There was a special festive, reverent, intimate atmosphere in the home. I didn't even mind not eating much all day - it was the custom not to eat until the Sviata vecheria (the very young or ill excepted).

Smells evoke memories of Sviat-Vechir: The rich, full-bodied aroma of the cooking boletus mushrooms, imported dried from Europe; the scent of incense, lit by my father just before the supper, making the whole house smell like church; the sweet smell of the beeswax candle placed in the kolach (braided bread) in the centre of the table. Although we lived in an urban area quite far from even a field, we made sure that we had at least a few stalks of wheat to symbolize the *didukh* (sheaf of wheat).

Even as a seven-year-old, I felt an important participant, because I had certain duties: setting the table, being sure to leave an extra place setting - for those no longer with us; helping with food preparation, such as grinding the *mak* (poppy seeds) in a *makitra* (large wooden bowl) - no blenders in those days!; and keeping an eye out for the first star, which would signal the beginning of the Sviata Vecheria.

With the whole house bright - lights on in every room, we stood around the table covered with an embroidered cloth, prayed and sang *Boh Predvichnyi Narodyvsia* (God Eternal is Born), then sat down to a meal like no other during the year. There were 12 different foods, all meatless and non-dairy/ But their large number did not mean that this meal was for over-indulging. Each dish was traditional, and had to be tasted at least.

We began with my father passing around *prosfora*, small cubes of blessed bread spread with honey, and greeting each family member with Christmas, then spooning out individual servings of *kutia*, the special food of Sviat-Vechir. Cooked wheat grains, ground poppy seeds and honey combined into an unusual but tasty dish. *Borsch* with *vushka* (tiny dough dumplings filled with mushrooms) followed; then varieties of fish marinated, cooked and baked; pickled mushrooms; *varenyky* (filled with potato, and sauerkraut), and *holubtsi* (rice or buckwheat) - served with that extraordinary dark rich mushroom sauce; an interesting sauerkraut and mushroom casserole; for dessert, sweet varenyky filled with fruits or berries, and *uzvar* (compote of dried fruits), a dish as special for this evening as *kutia*.

The meal ended with a prayer and a *koliada* (carol). After relaxing while singing and listening to *koliady*, we readied ourselves for Midnight Liturgy.

Rizdvo (Christmas Day) was spent in visiting, awaiting carollers, and going carolling. The following two days of Christmas, Feasts of the Mother of God, and St. Stephen, were also celebrated with church services, visiting and carolling.

The beliefs of our ancestors were so strong, that even though Christianity was accepted in 988, they were impossible to eradicate. A dualism of religious development, one example being the celebration of Christmas imbued with traditions which existed millennia before His Birth. Rather than feel uneasy about the pre-Christian roots of Ukrainian Christmas traditions, to many, they are living proof of the power of our tradition - it has existed for so many hundreds of centuries in a people who for so long were persecuted for being or even waiting to be themselves. It boggles the mind that in this space age, for this one evening, through our motions and words, thousands of families will join with all others of Ukrainian origin, and return ancient times, eating food and singing koliady which were eaten and sung then. And they want to, because otherwise it would not be Sviat-Vechir.

Христос Родився!
Славіте Його!

Christ is Born! -
Let Us Praise Him

Re-printed from Promin
January, 1980

Свят-Вечір у Карпатах

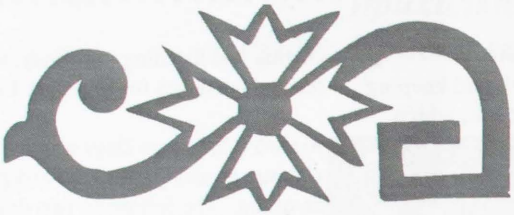

Ірина Ковалевич

Різдво - це свято не тільки словя'нське, святкується всіма народами світу, релігіями світу, на всіх континентах, починаючи з світанку людської культури. Звичайно, кожний народ вкладає в це свято свій зміст, форму та ідею. Це свято є нашим документом глибокої доісторичної дійсності не лише вірувань, світогляду, але й наших культурних, політичних та економічних зв'язків і взаємин із всесвітом. У різдвяних та новорічних звичаях не лише підіймається високо релігійне й загальнолюдське почуття, але тут глибоко виявлено і колективно-громадське та національне почуття солідарності, єдності; вияв найвищих людських чеснот - шанування людини, її пам'яті, ділити радість з іншою людиною; бажати їй те, що бажаєш собі; шанування праці; її бажання, мрії, надії. Наша церква ті гарні звичаї - рештки первісної культури - прийняла, але, як і мусить бути, вклала в усе це християнські ідеали, християнську мораль, нові ідеї правди, любові, всепрощення.

З давніх-давен у нас в Україні словом і ділом, словесним твором і магічним актом, обстановкою люди створюють у цей день образ багатства, щастя, миру і спокою у своєму домі. Зранку господиня готує дванадцять святвечірніх страв: узвар, горох, квасолю, смажить капусту, варить вареники, готує бараболю, гриби, кашу гречану, голубці, пампушки з маком та кутю з товченої пшениці. У цій багатій, але пісній вечері господиня представляє найголовніші плоди поля, городу і саду. У цей час господар порається коло худоби. Всі члени родини повинні бути вдома. Борони Боже сваритися цього дня. Коли вже сонце схиляється до заходу, на небі з'являється перша зіронька, господар починає виконувати різдв'яний обряд. Вносить сніпок жита-„дідух", ставить його на покуті, на стіл накладає сіно, по кутках столу кладе часник, щоб оберігав господарку від усього злого, на підлогу стелить солому, імітуючи стаєнку, в якій народилося Боже дитятко - Ісус. Весела дітвора з радістю допомагає. Далі газда вітає своїх домашніх зі Святим Вечором, бажає, щоб усі в щасті, здоров'ї ці свята провели та других дочекалися. Промовляючи молитву „Отче наш" і замовляння, газда відчиняє двері Господи і запрошує природні сили, померші душі до Свят-вечері:

„Морозе-морозенку, іди до нас вечеряти, вечеряти кутю смакувати. Вона зварилася пухкенька, з маком та медом весняним, запашним. Морозе-морозенько, устели земельку пухнатим сніжком - своїм кожушком, щоб не вимерзли ні дерева, ні кущі, ні заховані листочки з квіточками, ні жито-пшениця, ані усяка пашниця. Щоб нам було що їсти та пити і добрих людей пригостити. Ось виношу тобі у макітрі куті для споживання і ставлю на твою сніжно-білу скатертинку під найрозкішнішу яблуньку. Сам смакуй і приятелів пригощай. Великі бурі, чорні дощові хмари, гради, вітри люті, приходьте до нас на Свят-вечір, а як неспроможні прийти смакувати Божі дари-страви і наливки духмяні ,то не приходьте і вліті, не робіть шкоди на ярині і житі.

Просимо Тебе, Боже, допусти до Свят-вечері всі померлі душі роду нашого і не нашого, молимось за всіх тих, хто невинно загинув, пропав безвісті, за тих, кого ніхто ніколи не згадає. Скільки зерен маку в куті, скільки зерен в полі, скільки зірок на небі, стільки душ допусти, Боже, до вечері і прости їм їх прогрішення."

Продовжуючи молитву і замовляння, газда набирає в миску по кілька ложок кожної страви, бере хлібину, виходить, щоб нагодувати худобу. Все несе в стайню і кожну тварину пригощає, благословляючи тричі хлібом. Потім відвідує пасіку, а господиня - курей, качок, гусей, годує їх кутею, промовляючи: '„А ви, кури, вушко дріть та повну діжку яєць нанесіть!"

По закінченню обряду, прочитавши молитви, вечеряють, родиною колядують. Діти радіють, бавляться у соломі на підлозі, бо це ж тільки один раз у році таке дійство відбувається, прислухаються і виглядають „Вертеп" - колядників, одягнених в костюми царів, воїнів, Ірода, ангелів, жида - для жарту, смерті - для страху, і інших. Тим часом газдиня збирає ложки, зв'язує їх і ставить у сніп-дідух, щоб родина разом трималась і у згоді проживала. На столі залишають хліб, сіль, свячену воду, у полумисках трохи страви, бо ж прилетять на Свят-вечір душі далеких і близьких пращурів, щоб принести з собою до роду мир, спокій і затримати погляд віків на дідуху-оберегові святості сонячного збіжжя...

Поступово все завмирає і настає Свят-вечірня тиша. А небо урочисто стоїть, тримаючи на раменах світил звістку про благодать Божу. Ніхто не лягає спати, всі чекають колядників і ось вже чути звуки трембіти - ідуть колядники:

- Помагай Боже щастям, здоров'ям на цей Свят-вечір! - вітають колядники господарів.

- Дай Боже, дай Боже і вам, колядники! - відповідають господарі.

- А чи позволите, газдонько, колядувати, колядувати, Христа прославляти?- запитують колядники.

- Колядуйте, колядуйте, бо ж цілий рік чекали на коляду, щедрівку, щоб нашу хатоньку обіймала, від лиха, заздрощів оберігала! - запрошують господарі.

Добрий вечір Тобі, Пане господарю - радуйся! Ой, радуйся земле, Син Божий народився...

Колядники-„Вертеп" колядують і представляють виставу по сценарію народження Божого Дитятка, вплітаючи при цьому сцени з наболілих проблем життя українського народу.

„Слава во вишних" - Духи співають, що Бог народився нам оповідають...
„Вітай, малоє, вітай, Дитятко, золоторучне з неба Ягнятко!"
Пастирі так повідали, як з дарами Його вітали...
Що до неба нас запровадив і при троні Своїм посадив...

- Дай же вам, Боже, у полі роду. У полі роду, у хаті злагоду! - віншують господарів колядники, далі представляючи дійства з їхньої вистави,

Марія Мати Сина леліє, Йосиф старенький пелени гріє!...
Невіста сина пеленає, колискову йому співає:
„Спи дитинко, виростай, історію і мову вивчай. Будеш вірним оборонцем всього роду!
Впевнено стоятимеш за Україну, за її свободу!
А Цар всесвіту в зимні і болю - благословить нас за кращу долю...

- Віншуємо вам, пане господарю, і вам пані господине, і всю вашу челядь тими святами, дай Боже вам сто літ прожити і в небі ясну зірку заслужити! Нехай вечірня Вефлеємська зірка зазоріє у кожному серці, а Різдвяна колядка напророчить добра і статку, любові і злагоди вашій родині, нашій славній Україні! - закінчує вертеп свої дійства і з колядою „Бог предвічний народився..." - виходить з хати.

Запрошую і Вас приїхати до нас на Свят-вечір, якщо не в Карпати то до славного Львова, де по-сьогодні зберігаємо всі традиції святкування Різдва Христового, а ще пригостимо і кутею, і найсмачнішими пампушками з маком, які готує моя бабця Марійка і тільки на Свят-вечір.

Віншую всім українцям світу у ваших оселях, в країнах вашого поселення, хоч і далеко ви від Карпатського краю, рідної України, але і для вас голосить трембіта, лине до вас споконвічна коляда і віншування: *На здоров'я! На щастя! Дай Боже статків та гараздів! Благослови вас Боже за вашу безкорисливу працю на добро українського народу! Дай Боже у вільній Україні мирно жити і Бога хвалити!*

Христос Рождається!
Славімо Його!

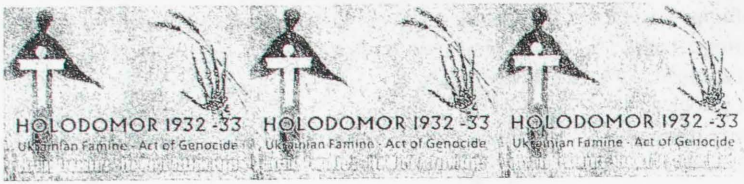

СВІТОВИЙ КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ
UKRAINIAN WORLD CONGRESS
Міжнародний Комітет Голодомору
75-та Річниця Відзначення Українського Ґеноциду 1932-1933
International Holodomor Committee(IHC)
75th Commemoration of the Ukrainian Genocide 1932-1933.

ЗВЕРНЕНЕННЯ

„Україна пам'ятає – Світ визнає!"

Починаються Міжнародні Акції для Відзначення 75 ліття Голодомору – 1932-33 Ґеноцид проти Українського Народу

Міжнародний Координаційний Комітет(МКК) при Світовому Конґресі Українців(СКУ) , у тісній співпраці зі Секретаріятом Президента України й Українським Інститутом Національної Пам'яті, запланував головні заходи, присвячені відзначенню 75-річчя Голодомору 1932-33 років, і які пройдуть під динамічним гаслом - ***„Україна пам'ятає – Світ визнає!"***
Стоїмо не передодні тих відзначень в Україні та у всіх країнах де живуть українці, тому подаємо кілька думок для роздуму.

Голодомор 1932-33 років належить до тих страшних інструментів влади, до яких Москва вдавалася для остаточного підкорення українців: наприклад, лінґвоцид (мововбивство); крадіж історичної пам"яті Руси-України; заперечення українців узагалі як самобутньої нації, яка насправді до Московії принесла європейську культуру і світло науки; та, зрештою, найстрашніша зброя – це спланований у XX столітті Голодомор як ґеноцид проти нескореної української нації.

Трагічний досвід України – унікальний в історії людства і про нього треба інформувати світ, аби застерегти його в майбутньому від подібних загроз, які завжди будуть іти від тоталітарних та імперських режимів.

Правда про Великий Голодомор ще не повністю розкрита: її треба далі піднімати з архівів СБУ та інших джерел, включно з колишніх архівів НКВД у Москві. Ще не запізно записувати спогади з уст живих свідків. Мусимо дослідити справжні мотиви

Голодомору і визначити авторів політичного плану здійснити геноцид проти українців. Варта запозичити добру традицію в ірландців, які також зазнали голодової катастрофи і розбрелися по всьому світу: в Ірландії викарбовують на могильних плитах прізвища й імена всіх представників даного роду з датами, коли вони покинули Ірландію і де у світі вони спочивають. Таким чином зберігають родову пам"ять про всіх ірландців.

Уся інформація про Голодомор 1932-33 років у різних формах – брошурах, документальних виставках, художніх творах, в панахидах та реквіємах по невинно убитих – має служити подвійній меті. З одного боку – гасло має утвердити правду і пам'ять про мільйони українців, свідомо загнаних у голодову смерть, і – з другого боку – треба домогтися від урядів усіх держав світу та авторитетних міжнародних організацій засудження Голодомору як ґеноциду, спрямованого проти української нації, яка не мирилася з насильницьким поневоленням України московськими большевиками.

Плануються акції різного характеру – інформаційного, мистецького, політичного – на підтримку засудження Голодомору 1932-33 років як ґеноциду проти українців всіма урядами світу, а також авторитетними міжнародними організаціями, як ПАРЄ, парламентом ЄС, Генеральною асамблеєю ООН. Будуть видані інформаційні брошури, тематичні дослідження, інша друкована продукція.

Ми свідомі того, що справа засудження Голодомору на форумі ООН як ґеноциду проти українців натрапляє на великі перешкоди і що це - зусилля не одного, а багатьох років наполегливої інформаційної та дипломатичної діяльності всіх нас разом, всього світового українства та наших численних друзів у світі.

У всіх міжнародних заходах ключову роль мусить відіграти державне керівництво України. Після 75 років не можна далі толерувати спрощення або вихолощення історичної правди, або йти на компроміси, про що радять нам ті, які історично діяли проти України та її національних та державних інтересів.
Президент України та Уряд України несуть історичну і політичну відповідальність за те,щоб освідомлювати український народ та світ про цю трагічну сторінку нашої історії.

Перша частина гасла звучить - **„Україна пам'ятає",** та, зрештою, скільки Україна та українці запам'ятають - це буде показником того, як віддано та інтенсивно державний провід України ставиться до цієї справи.
Натомість, українські дипломати на своїх закордонних постах несуть відповідальнсіть, насамперед, як речники Держави, за другу частину гасла – **„Світ визнає!"**.

А діяспора, тобто громадський та лобістський чинник, уже давно доказав свою повну готовність та відданість співпрацювати з державою на благо спільної Батьківщини.

Роль послів та інших членів дипломатичної служби України в державах українських поселень полягає в тому, щоб не тільки долучатися до громадських акцій, але їх ініціювати, не тільки супроводжувати представників громадських структур до парламентів світу, але й очолити їх, ініціювати акції, лобіювати в якнайефективнішій формі.

Таке є доручення Президента України, сформульоване в державних Указах. А ці доручення громада мусить перевіряти - чи вони взагалі виконуються і на якому рівні?

Голодомор 1932-33 років - це злочин проти українського народу, запланований і виконаний представниками сталінського комуністичного режиму, який продовжував імперіялістичну політику Москви, лише в інших формах. Мета білої та червоної Москви була єдиною, тільки засоби добитися мети – різні, тепер набагато грізніші, бо самогубні.
Від цієї правди ніхто не може сховатися, її заперечити або замовчувати. Документи нещодавно відкриті архівні фонди СБУ й опубліковані у збірнику „ *Розсекречена пам'ять",* це лише підтвержують.

Всі ми відчуваємо відповідальність голосити світові правду від імени тих мільйонів дітей, жінок, мужчин, яких масово знищено голодом, завдавши смертельного удару ґенетичному й духовному фондові українців. Лише визнаний і засуджений злочин проти нації та людства – запорука його неповторення.

Важне тепер, щоб Українська Молодь зрозуміла свою роль в поширенню цієї правди, про те, що вона мусить готуватися далі вести цю працю, щоб бути тими 'амбасадорами правди' .!

Починається перший цикл наших Відзначень, Але ми повинні бути свідомі цього, що справа визнання Голодомору Ґеноцидом, не обмежується до роковин. Це має бути наша постійна та послідовна праця до того часу, що світ не визнає цю велику правду, цей великий злочин проти українського народу, і що кожна людина, яка живе в Україні буде знати про цю трагічну сторінку Української Історії .

Міжнародний Комітет при СКУ бажає Державному Проводові України, громдаським організаціям в Україні та в Діспяорі багато сили, витривалости в праці та успіхів в запланованих акціях.

Вічна пам'ять жертвам страшного Голодомору!

Нехай пам'ять про них перейде з роду в рід!

Торонто – Нью-Йорк - Мельборн **17 листопада 2007 року**

За Світовий Конґрес Українців

Аскольд С.Лозинський
Президент

Стефан Романів
Голова , МКК СКУ

Віктор Педенко
Генеральний Секретар

Ірена Мицак
Секретар, МКК СКУ

Жінки Постаті
Women of Influence

Fiona Frances Tarnowetz of Edmonton Receives the Hetman Award

Left, Daria Luciw, President, UCC-APC presents Hetman Award to Frances Tarnowetz. Right, Dorothy Stachniak, Vice President, UWAC, Kn. Olha Branch, St. Michael's Orthodox Church doing the introduction. (Photo courtesy of Kris Meador)

The Hetman Volunteer Awards were established by the Ukrainian Canadian Congress - Alberta Provincial Council in 1998 to recognize outstanding Alberta volunteer leaders who have made significant contributions to the life of the Ukrainian Canadian community.

These awards are presented annually in three categories: youth, adults, and senior, and one award may be presented posthumously.

Each recipient is recognized symbolically in the name of Ukraine's Hetmans, who were outstanding leaders that fought for generations for their country's cultural preservation and independence. The awards were presented on October 7, 2007, at a Hetman Awards Gala banquet held at St. John's auditorium.

Fiona Frances Tarnowetz, a long-time member of the Ukrainian Orthodox Church of St. Michael in Edmonton was the recipient of the Hetman Award in the Senior category. She has been an active member of the St. Michael's UWAC since 1970. She was president of the local for 4 1/2 years, vice president for 4 years, recording secretary for 13 years, and treasurer for 5 years. She volunteered at many bingos for the parish, the Cantor Association, St. John's Institute and the Ukrainian Bilingual Association. Frances also held positions of secretary, treasurer and auditor for the UWAC Provincial Executive.

Mrs. Tarnowetz also worked as one of the original organizers for the Ukrainian Pavilion at the annual Heritage Days Festival in Edmonton.

She is an avid supporter of the Ukrainian language. At one time, she coordinated Ukrainian language classes in the parish. Her caring nature for the Ukrainian community to survive, be active, proud and competitive with all the other nationalities is to be admired.

Congratulations, Frances!

Submitted by
Dorothy Stachniak
Vice President, UWAC,
Kn. Olha Branch

Христина і Тарас Бідяк

Україно, моя Україно,
Обійму я тебе, золоту,
І лелітку-любов лебедину
В твої коси зелені сплету!

Кожну грудку твою обцілую,
Кожен камінь сльозою скроплю.
В твою землю святу молодую
Я життя все своє переллю!

Припаду до землі, мов до рани,
І свої всі забуду жалі:
Україно, моя рідна Мамо,
Я ж краплинка твоєї землі!

Україно, моя Україно,
Ти - мій біль,
Ти - життя,
Ти - мета!
Обійму я тебе, соловіну,
Бо для мене, ти, Мамо, свята!

- Віра Ворскло -

УКРАЇНА ПРИВІТАЛА І ПРИГОРНУЛА НАС!

Чарівні Карпати, задих вербового листя, шелест дібров, кришталь ні водоспади, в яких відблискують перлини нашої духовної спадщини, водоспади, в яких відчувається велика сила, сила незламного духу, що рве до змагань. Сьогодні ліси шумлять про героїчне минуле, про молодих безіменних, нескорених дівчат та хлопців-соколів, що впали за волю, передаючи нам і всім наступнім поколінням смолоскип любові і вірності Батьківщині. На їхній крові виросла безсмертна легенда воюючої нації.

Земля моїх батьків .... земля моя .... Рідна Батьківщина, про яку я мріяла, за честь і незалежність якої віддавали кров, сльози, життя найкращі її сини і дочки. Моя Україна ... яка вдихає творче натхнення, незламну сили, палку любов, запалює до життя, до діла.

В незабутній день під блакитним українським небом, в 30-ліття подружнього життя, ми відновили нашу шлюбну присягу в гуцульській церкві Введення в храм Пресвятої Богородиці в селі Поляниця в Карпатах. Їдемо крутими дорогами з Львова в Карпати - краєвиди чудові. Мальовничі селища, розкинуті по горах, мов писанки. Чекає нас гуцул Володя. Щиро вітає. Зразу відчувається українська гостинність, прихильність і доброта. Єднає нас одне - Україна - незаступима мати, єднає нас солов'їна мова, єднає нас багата культура, історія. З усмішкою на устах разом в товаристві переходимо бистру, холодну річку Прут. Збираємо квіти, калину, шукаємо карпатські гриби. Зорі мерехтять на небі. Співаємо неповторні пісні, в яких відчувається незламна душа українського народу. Мої подруги Галина і Наталя, посестри з організації Об'єднання Жінок Ліги Визволення України (сьогодні Ліга Українок Канади), сплітають весільний вінок з цвіту калини, з польових квітів, співають слова: "*Горіла сосна ...*", що наповняють наші серця ностальгією. В цих піснях

виблискують усіма барвами людські почуття.

Ранок в Карпатах ... Прокидаємося з мрійливого сну до голосу півника. Гори димлять, сонце танцює по блакитному небі, неначе казка. Готуємося до великого дня. Одягаю старовинну красиву вишивку - буковинську сорочку, яку подарували мені мої подруги. Задивляюсь на свого мужа Тараса, який одягнений у вишиванці. Не промовляємо ні одного слова, говорять наші усміхнені очі, наші обійми.

Їдемо дорогами цієї дивовижної місцевості і звертаємо увагу на чарівну красу Карпат. Мальовничий краєвид ще неначе дихає життям наших предків. Природа, наче мистець, нанесла фарби на зелене полотно: ніжні відтінки жовтих квітів та синіх волошок доповнюються нотами червоних маків. Вся краса, що навколо, це не інакше, як лише ескізи. А легкий вітер ласкаво та тихо наспівує нові легенди й пісні. Серед мальовничих пейзажів казкової природи розташована церква. Грайливі промені сонця мерехтять. Квіти усміхаються, немов промовляють: *"Вітаємо!"*.

Стали ми на рушник, на якому вишита доля наша, доля нашого народу. В руках горить пахуча свічка. Загублюємося в полум'ї ... поринаємо в наше минуле до того незабутнього дня 30 років тому, коли вперше присягли любов один одному. Пройшли роки, залишилися милі спомини, родинне вогнище збагатіло двома чудовими донями Тетяною й Андріяною, двома зятями Тарасом і Ігорем. І ось ми тут сьогодні, на нашій прадідівській землі, на вишиваному рушникові перед священником відновляємо нашу присягу. Отець Богдан

благословляє нас, промовляє до наших сердець. Із гарячими сльозами на очах ми зворушені його палкими, щирими словами, які викарбовані у наших серцях навіки: "Ми дякуємо Вам, Україна дякує Вам за те, що ви далеко за океаном зберігаєте найкращі перлини нашої духовної спадщини, плекаєте довголітні звичаї, рідну мову, з гордістю одягаєте вишиванку. Ви поширювали правду про Україну, були її голосом в тих жорстоких часах неволі. І ви це все передали своїм дітям." Гомін церковних дзвонів рознісся акордами по Карпатах.

За старовинним звичаєм біля хати вітає нас хлібом і сіллю господиня гуцулка пані Люба. Вбрана в колоритному гуцульському строї, вона бажає нам лебединого кохання, гуцульського здоров'я, безмежного щастя. Перевязала рушником руки, щоби ми переступили поріг, з'єднавши серця на віки. Позбігалися гуцули з гір і зі сусідних сіл, щоби привітати нас із 30-літтям любові. Насолоджувалися ми традиційною гуцульською стравою баношом - а це кукурудзянка зі шкарками і бриндзьою. Веселилися до ранку - спів, сміх, радість, шашлики і Кримське шампанське. Гуцул Володя веде нас у минуле, зачаровує нас розповідями про легендарного Олексу Довбуша. З давніх-давен він надихав на творчість поетів. І до нас прийшло натхнення серед вічної краси. Поринаємо ми в історичне минуле. Гуцул Володя дав нам можливість відчути дух епохи наших славних предків. Таку прихильність, щирість, гостинність і тепле відношення ніколи не забути.

В обіймах зачорованих Карпат і в товаристві найближчих друзів відсвяткували незабутній для нас день! Відновлення шлюбної присяги і благословення під блакитним українським небом на Рідній моїй Україні. Це була моя мрія - і вона здійснилася! Україна подарувала нам незабутні враження і залишила у душі дорогоцінний скарб.

Христина Бідяк, Торонто

Уласові Самчукові - у 20-ліття з дня смерти

СПОМИНИ

Продовження із Променя, число - грудень, 2007 р.

Зачалася політична відлига. На запрошення приїхав до Торонта та Нью-Йорку у вересні 1986 р. мужеський хор "Журавлі" з Польщі з диригентом Романом Риваковичем. Ми взяли Самчуків на концерт - Уласа у візочку. Під час перерви Ярослав привів до нього Мирослава Вербового, редактора варшавського тижневика "Українське Слово", який приїхав з хором. Зустріч була зворушлива для обидвох. Вербовий вперше зустрів одного з найбільших наших письменників діяспори. Улас Самчук доторкнувся до нього і сказав тремтячим голосом: "Позвольте доторкнутися до України. Хоч не самої України, але так близько до неї ....."

Ще пригадується його зустріч з Данилом Шумуком. Як Шумука випустили з СРСР, він приїхав до Канади та відвідав Торонто і сказав Ярославові, що хотів би зустрітися зі Самчуком. Ярослав спитав Самчука, чи така зустріч бажана. Самчук неймовірно зрадів. В умовлений час він на своїм візочку виїхав з будинку пансіону і нетерпеливо на дворі чекав на Шумака, якого Ярослав привіз на побачення.

Обнялися обидва зі сльозами в очах. А потім: "Пригадуєте того ...? А де тепер...?" І дружній розмові не було кінця. Так сердечно зустрілися два волиняки, які один про одного знали, але колись, давно були на протилежних полюсах своїх переконань.

Любов Самчука до Батьківщини відчувається в кожному його творі. Його віра в щасливу долю України була з ним ціле його життя, він завжди вірив, що Україна стане незалежною, соборною, могутньою державою.

І так сталося, Україна незалежна і творчість Уласа Самчука повернулася в Україну. На білому коні .....

У розмовах Улас Самчук не раз висловлював свою мрію та бажання, щоб його твори були доступні читачам в Україні. А як колись буде можливим, зробити хоч невеличкий його музей в Рівному, де він провів бурхливі роки II Світової Війни та де редагував часопис "Волинь" і був ув'язнений німцями за свою діяльність та одну з передовиць.

Улас Самчук помер 1987 року в Торонті. На жаль, ми не були на похороні, бо були поза Торонтом і не знали про смерть письменника. Але вернувшися, зорганізували пам'ятний вечір в сороковий день смерти, що випало на свято Спаса. Ведучим урочистого вечора-поминків був Ярослав Соколик, голова КУК відділу Торонто. Він підкреслив зацікавлення письменника не тільки літературою, а й громадським життям та своїм мистецтвом до останньої хвилини свого життя. Д-р Богдан Стебельський, голова Ради Культури при Світовому Конгресі Вільних Українців, розказав про внесок Самчука в українську та світову літературу.

По смерті Самчука дружина Уласа Тетяна, дала $50,000.00 на влаштування музею Уласові в бундинку коло Пансіону ім. І. Франка. Стрічку на відкритті музею перерізили пані Тетяна і мій Ярослав. Музей був гарно влаштований куратором Євгенією Пастернак та її помічниками.

По смерті Тетяни музей був перевезений без нашого відома і згоди до села Тилявка на Тернопільщині, де батько Уласа ще перед І Світовою Війною купив землю і переїхав з родинного Дерманя.

Перебуваючи в Україні, ми відвідали Тилявку і побачили, що Самчук зробив добрий вибір, бажаючи мати музей в Рівному. Рівне є місто на перехресті доріг, повне життя і руху, де багато шкіл і тим доступне більше і школярам, і студентам, і туристам.

Відвідали ми і Дермань, де місцеві люди влаштували дуже гарний музей, хоч скромний. З Торонта вони не дістали ані одної книжки чи пам'ятки.

Тим часом ентузіясти в Рівному створили "Літературний музей Уласа Самчука", як відділ обласного Рівненського Краєзнавчого музею. Урочисте відкриття відбулося у 102-у річницю народження письменника, у лютому 2007 року.

Ми з Ярославом привезли на відкриття багато фотографій Самчука і три писанки, які пишалися в помешканні Самчуків. Ми віримо, що справа перевезення музею з Тилявки до Рівного буде полагоджена представниками уряду України так, як бажав Улас Самчук, та стане гарним великим музеєм, гідним Великого письменника - Гомера України.

Оксана Бризгун-Соколик

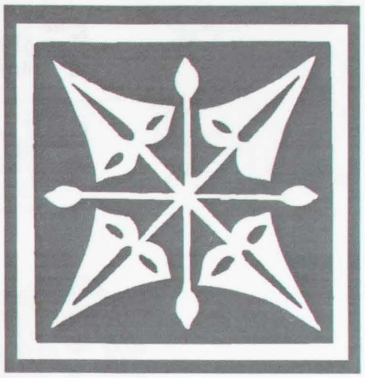

from our Readers

We wish to cancel my mother's subscription because I bring her mine when visiting her in the nursing home. We go through the journal together and enjoy this sharing of thoughts and time! Thank you!

M. Sereda, Brampton

Enclosing $30.00 for my Promin subscription for 2007-2008. I am enjoying Promin very much. Keep up the good work. All the best for future issues.

Lena Kotak

Sincere congratulations! Subscribers are honoured with informative and interesting Ukrainian history and culture, for future generations to prolong.

Olga Michalishin
Lanigan SK

Thank you for your extraordinary efforts and excellence in producing Promin and making it so meaningful to the community it reflects and serves.

Joan Karasevich
Dallas, Texas

Нетерпляче жду на кожен Промінь і читаю від початку і до самого кінця. Чудовий і інформативний журнал.

З повагою,
К. Чорна
Мисисага, Онтаріо

Прийдім

Прийдім всі вірні, поклонімся
Ісусові, як пастухи,
І замість скарбів принесімо
Йому усі свої гріхи.

Дорожче золота і мира
Душа врятована з гріхів,
Усіх спасених він приймає
Так, як колись тих мудреців.

О, будьмо мудрі! хай засяє
Й над нами святости зоря;
Цією святістю втішаймо
Ми нашого Христа - Царя!

Віра М.

For Our Children
Нашим Дітям

В ЯСЛАХ НА СІНІ

В яслах на сіні
Ісус родився,
А в Україні
Люд звеселився:

Над Божим Сином
Зіронька сяє,
Всіх з України
В одно єднає:

Це ж Україні
Просто від Бога,
В оцій дитині
Прийшла підмога!

Кожну дитину,
Кожну родину,
Що любить Бога
І Україну.

Вірш: Леонід Полтава / Дереворит К. Антонович: Різдво

128 В ПОЛІ, ПОЛІ ПЛУЖОК ОРЕ

З IV збірн. укр. нар. пісень видання Фесенка.

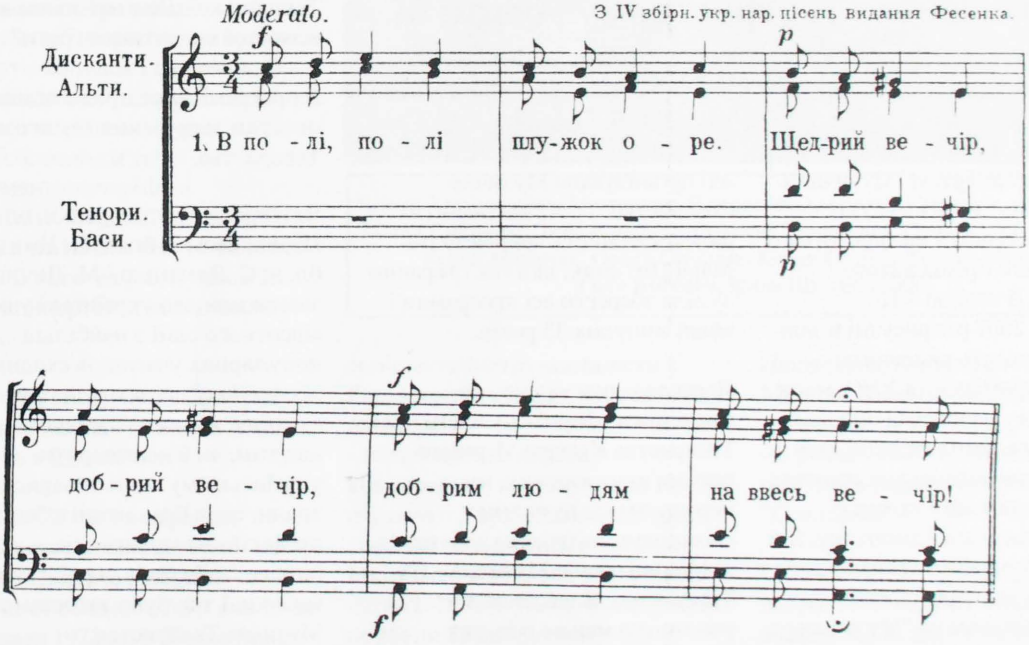

2. За тим плужком Господь ходить, Щедрий вечір...
3. Святий Петро поганяє,
4. Божа Мати їсти носить,
5. Їсти носить, Бога просить:
6. "Ори, Синку, цюю ниву
7. Та посіємо пшеничку."

Святкування 35-річчя Українського Музичного Товариства Альберти

Коли едмонтонська осінь вже золотисто мережить дерева, Українське Музичне Товариство Альберти концертом "Музичний Калейдоскоп" мережить світ музики виступом з нагоди їхнього 35-ти річного працьовитого існування. В неділю 4-го листопада 2007 р. присутні в залі УНО, які вщерть виповнили просторе приміщення УНО, мали щастя бути учасниками одного -- чи не найкращого в останні часи -- концерту едмонтонських співочих і інструментальних талантів нашого музичного Едмонтону. Які у нас здібні окремі виконавці і колективи, ми переконалися завдяки виступам на "Музичному Калейдоскопі".

Ми, може, не оцінюємо тих талановитих людей, які збагачують наші концертові програми, бо звикли до них. Одначе ми щасливі, що існує Музичне Товариство, яке організує ті концерти і запрошує талановитих людей до виступу.

День святкування

В приміщенні УНО перше, що дуже приємно вплинуло на гостей, це гарно розташовані на боці залі програмки і афіші зі всіх виступів, які організувало Музичне Товариство. Треба відзначити далекоглядність архівіста п-і Марії Дитиняк, яка так старанно зуміла зберегти всі програмки і афіші минулих 35 років.

Переглядаючи чудову, по-мистецьки оформлену членкинею Товариства Ксенею Мариняк пропам'ятну книжку, ми переносимося думками і споминами до перших концертів, які організувало Музичне Товариство. Я щаслива, що була учасницею майже всіх тих концертів, і з великою пошаною і признанням згадую тих, які бачили потребу організувати такі виступи, тоді коли багато людей ще не відчували цеї потреби "єднатися" в музиці.

Бачу, в дуже старанно опрацьованих описах всіх виступів (які упорядкувала Ірина Шмігельська) імена мені так добре знаних осіб: бл. п. Романа Осташевського, розумного, здібного організатора багатьох мистецьких виступів протягом багатьох років; бл. п. Сергія Яременка, нашого улюбленого професора, який заснував з п. М. Дитиняк жіночий ансамбль "Мережі", в яких, вже тепер покійна Люба Татух так гарно з ними співала "Незабутьки"; бл. п. Романа Солтикевича, бл. п. Неонілю Дмитрук та бл. п. Ірену Павликовську, довго-літню віддану діячку жіночих організацій. Вона все-таки знайшла час, щоб працювати в Музичному Товаристві. Часто помічається фортепіанний супровід піаністки п-і Ірини Тарнавської. Де в неї стільки сили всім тим колективам грати?

В програмі дуже цікаво описано початки заснування Музичного Товариства.

Четверо учителів музики, бл. п. І. Павликовська, бл. п. Н. Дмитрук, бл. п. С. Яременко і М. Дитиняк, завважили, що українські учителі відсотково одні з найбільш популярних учасників сходин професійної спілки реєстрованих вчителів музики. Застановилися над тим, чи б не створити українське музичне товариство, бо знали, що в Едмонтоні є багато професійних музикантів, а ще більше любителів української музики. І так було засновано Музичне Товариство.

Перші загальні збори відбулися в залі УНО 27-го лютого 1972 р. Присутні схвалили статут назвати організацію "УМТА" (Украніське Музичне Товариство Альберти) з осідком в Едмонтоні. В 1980 р. заінкорпоровано Товариство в провінційному уряді Альберти.

Як пишеться в пам'ятковій програмці, ціллю Тавориства було об'єднати всі музичні таланти міста Едмонтону для плекання

української музики. Члени вирішили, що це найкраще можна здійснити, ставлячи музичні імпрези, в програму яких було намічено включати твори українських композиторів. Це сприяло плекання серед української спільноти почуття любови до української музики, як також підвищенню рівня ознайомлення наших співгромадян з нашою музичною культурою.

Члени Українського Музичного Товариства Альберти. Сидять з ліва на право, Марія Дитиняк, Люба Бойко-Белл, Ірина Тарнавська. Стоять з ліва на право, Ксеня Мариняк, Орися Олійник, Ксеня Федина, Галина Лазурко, Галя Котович, Ірина Шмігельська

Праця Товариства

Початковими проявами діяльности Товариства це були концерти колядок і щедрівок. В цих концертах брали участь церковні та світські хори, ансамблі, солісти та інструменталісти міста Едмонтону. Перший концерт відбувся на Новий Рік, 14-го січня 1973 р. З того часу відбулося 26 таких концертів за ініціятивою УМТА.

Крім тих концертів Товариство організувало багато інших цікавих виступів в Едмонтоні:

- До дня 130-ліття народин українського композитора Миколи Лисенка відбувся ювілейний концерт. Того дня (5-го листопада 1972 р.) в Ювілейниій Авдиторії встановлено погруддя композитора.

- Щоб допомогти заповнити брак кваліфікованих дяків, Товариство організувало "Дяківські курси" в рр. 1973-1974.

- Під патронатом КУК в 1978 і 1979 р. Товариство зорганізувало фестиваль української пісні і слова. У фестивалях брали участь діти, молодь, хори, ансамблі, солісти та інструменталісти з Едмонтону та інших міст провінції Альберти.

- Всеканадська хорова конференція, зорганізована УМТА спільно з Українським центром засобів і розвитку при коледжі МакЮвен, відбулася в днях 24-26 лютого 1989 р. На цю конференцію прибули композитори, музикознавці, любителі хорового мистецтва з міст Канади, Америки та України. З того приводу на бенкеті виступила з доповіддю про історію українського хорового мистецтва українська композиторка Леся Дичко з Києва.

- До різних ювілейних дат відбулися концерти творчості наступних композиторів: Василя Барвінського, Станіслава Людкевича, Кирила Стеценка, Миколи Лисенка та Сергія Яременка.

- В роках 1984-1989 роках відбулася серія концертів "Спадщина".

- Крім того, від 1994 р. УМТА, під патронатом едмонтонського відділу КУК, підготовляла програму щорічного концерту на честь Т. Шевченка. Більшість Шевченківських концертів мають означену тему, і тоді повязують окремі твори програми з темою. Дуже багато праці для створення сценарію програм концертів вкладає Галя Котович. Вона вміло підбирає поезії, описи, та людей, які майстерно виконують заплановані номери програми.

Семінари хорових диригентів в Канаді 1976-1997

Щоб підвищити рівень хорової культури та навчити нових диригентів до праці з хорами, в 1976 р. був зорганізований семінар хорових диригентів в містечку Анкастер, Онтаріо. Ініціятором цього був славний маестро Володимир Колесник. Цей семінар став початком двадцятилітньої низки таких викладів для бажаючих навчитися хоровому мистецтву.

Нам пощастило перебрати обов'язок організування семінарів на наступні 20 років в Едмонтон. Ці літні семінарі не тільки виховували майбутніх хорових диригентів, але давали нагоду едмонтонським хористам співати в хорі під час літніх вакацій. Багато хористів з часом самі записувалися на диригентські лекції. Маючи такого геніяльного викладача як маестро В. Колесник, через 20 років дало змогу едмонтонському музичному колективові виконувати складніші музичні твори, особливо твори великої форми. Пам'ять про покійного маестро залишиться в серцях тих, кого він зумів торкнути своєю чутливою вдачею.

Музичний Калейдосоп - неділя 4-го листопада 2007 р.

Ведучою програми була голова Товариства п-і Люба Бойко-Белл. Вона дуже тепло привітала гостей та всіх виконавців. Коротенько Л. Бойко-Белл пояснила, що програма концерту віддзеркалює всю музичну діяльність Товариства за останних 35 років, а саме: концерти колядок, Шевченківські концерти, концерти Спадщини, концерти юних талантів, "Кафе Івасюк", семінари диригентів.

Дитячий хор при катедрі св. Йосафата

Між присутніми була етнографка з України п-і Марина Гринич, о. прот. М. Планчак, о. сотр. Т. Мочинський, колишні члени хорів, та багато прихильників Музичного Товариства.

Програма почалася співом хору при церкві св. Юрія Переможця УГКЦ, дир. Ірина Тарнавська. Вони відспівали три композиції і дві з них були колядки, які нагадали нам, що незадовго буде Різдво. Молоденька піаністка Соломія Цісар, гарно заграла "Українську думку", муз. В. А Присовського.

Як звичайно, наші серця полонили своїм милим співом діти хору при катедрі св. Йосафата, керівник Кася Антошко, музичний керівник Інна Лужанець. Вони заспівали дві пісеньки композиції бл. п. С. Яременка. Публіка їх нагородила довгими оплесками. Після цього п-і Лілея Волянська, знана в Едмонтоні співачка-сопрано, відспівала "Canti Spirituali", муз. І. Соневицького, при фортепіанному супроводі І. Тарнавської.

Жіночий ансамбль "Дніпрова Хвиля" - дуже добре зіспівані, з гарними голосами, молоді, талановиті пані - були приняті оплесками, ще до початку співу. При фортепіанному супроводі І. Тарнавської вони відспівали дві пісні: "Чарівна скрипка", муз. І Поклада і "Незабутьки", муз. В. Костенка-Київського.

На відміну від співу наступним номером програми було інструментальне тріо: Михайло Саварин - скрипка, Богдан Савари - фортепіано і скрипка, і Юліян Саварин - віолончель. Як багато таланту в одній родині! Публіка прослухала два твори: "Milontan", муз. J. Bragado і "Пісня без слів", муз. Людкевича. Браво, - хлопці молодці!

Хор "Верховина" під дирегентурою п-і Галини Лазурко відспівав "Моя пісня", муз. М. Леонтовича, соліст Маркіян Говда, їм акомпаніював струнний квартет, що додало відмінного звуку. Другою піснею була "Як я була мала, мала", обр. А Кушніренка.

Давно ми не чули на нашій сцені чудового "соловейка" Світлани

Сех, оперної співачки, яка чудово виконала два твори: "Реве, гуде негодонька", сл. і муз. Л. Левітова, і "Останні квіти", сл. і муз. В. Гомоляки, при фортепіанному супроводі Галини Лазурко. Оплескам не було кінця! Чудово! Будьте з нами, п-і Сех, частіше!

І ще однин музичний колектив - вокальна група "Ре мінор", в якій з п'ятьох членів, троє є членами однієї родини. Наша публіка завжди тепло вітає "Ре мінор". Вони відспівали дві пісні: "Сад ангелських пісень", муз. Я. Нудика і В. Якімця, сл. В. Цибульки, і "Бистра вода", обр. Я. Ярославського і М. Лазирка. Як особливий дарунок для всіх присутніх, ансамбль заспівав славну "Червону руту" В. Івасюка, і заохотив всіх присутніх до активної участі. Заля з приємністю включилася до співу. До складу "Ре мінор" входять Маркіян Лазурко, Олесь Лазурко, Стефан Лазурко, Микола Білаш та Орест Грох.

На закінчення програми виступив хор "Дніпро", наша едмонтонська гордість, при дир. п-і М. Дитиняк. Вони відспівали два твори: "Сонце заходить", муз. В. Законника, сл. Т. Шевченка, і "Якби мені черевички", муз. Ф. Колесси, сл. Т. Шевченка, солісти Оля Федеркевич, Олеся Талпаш, Маркіян Говда, фортепіано Ірина Тарнавська. Цей хор дуже гарно збагатився новими голосами і приємно бачити, що їхнє завзяття не зменшується, а навпаки, з новими силами збільшується.

Наприкінці концерту голова УМТА п-і Л. Бойко-Белл викликала одну з чотирьох початкових засновників Товариства, п-ю М. Дитиняк, і вручила їй на пам'ятку і як вияв подяки за 35 літню працю картину художниці Ірини Карпенко. Таку ж картину вручено п-і Орисі Олійник, яка належала до першої управи Товариства. Вона також була акомпаняторкою хору "Дніпро" за часів п. Р. Солтикевича і асистенткою диригента в подальші роки.

Нині управа Товариства складається зі наступних осіб: Люба Бойко-Белл - голова, Галя Котович - писар, Ксеня Федина - скарбник, Марія Дитиняк - архівар, Ірина Тарнавська та Орися Олійник - члени контрольної комісії, Галина Лазурко, Ірина Шмігельська та Ксеня Мариняк - члени. Не дуже багато осіб, але які вони працьовиті! Як багато концертів відбуваються в Едмонтоні завдяки їхній організаційній вмілості! Їм від нас належить велика подяка! Щасти Вам Боже на дальші гарні успіхи. Виходить, що таки у музик/музиці серце вічно молоде!

Ольга Лугвиненко

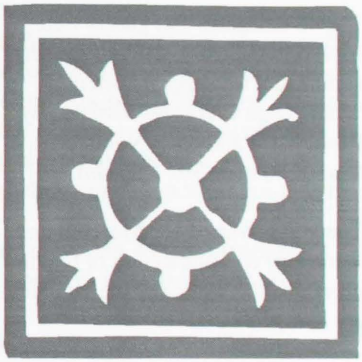

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative anywhere in the world OR
Use this form for a new or renewed subscription for yourself.

Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subscription _____

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If GIFT indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s) at $20 ($25) a year

Canada $25 a year, other countries $30 a year - В Канаді $25 на рік, в інших країнах $30 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

Ukrainian Museum of Canada, UWAC, Manitoba Branch "Mini-Conference"

The USRL Convention was held in Winnipeg, Manitoba, August 9-12, 2007. The Museum "Mini-Conference" began on Wednesday, August 8 at 1:30 pm.

The delegates and guests were bussed to the Manitoba Museum. Three tours were organized by President Margaret Pestrak. The focus was on the conservation and preservation of artifacts. The guided tours, conducted by curators Sharon Reilly and Kathy Manvin, were informative and many questions were addressed in the discussion.

The 48 delegates and guests were bussed to the Holy Trinity Cathedral auditorium for supper, hosted by "chef" Olga Onyschuk, assisted by Rose Petras and many volunteers. A total of 60 members attended.

The guests toured our Museum and were very complimentary of the displays and the work that the volunteers are doing.

Women who prepared the supper, six of whom are on the Museum Board: Olga Onyschuk, Carole Martindale, Delores Hnatyshyn, Sylvia Pawlik, Darcia Zemianski, Olga Mukanik, Verna Kerluk, Rose Petras behind her, Carol Kowalchuk, Margaret Pestrak

L to R: Marusia Foster (Past President), Margaret Pestrak (President), Sonja Bejzyk (Vice President)

Товариство читальня "Просвіта" створило призначений фонд у Шевченківській Фундації

Управа Товариства Читальні "Просвіта" в Вінніпегу підписала 4 серпня 2007 року домовлення з Шевченківською Фундацією про створення Призначеного Фонду в сумі $393,193, що допоможе Читальні "Просвіта" продовжувати свою діяльність в українській громаді.

Важливість цього Призначеного Фонду величезна не тільки з огляду на грошову вартість пожертви, але й тому, що Читальня "Просвіта" існувала на протязі 100 років, як визнана організація, що постачала своїм членам і громаді освітні ресурси та провадила культурну діяльність. Нові стосунки, започатковані між Шевченківською Фундацією і Читальнею "Просвіта" зовсім природні, тому що обидві установи мають за ціль зміцнення української канадської спільноти.

Читальня "Просвіта" - організація, головні цілі якої є плекати національну свідомість в українській спільноті, знайомити українців з багатством своєї рідної спадщини, що розвивалася на протязі української історії, та сприяти українській освіті. Зараз вона підтримує суботню українську школу, в якій діти і молодь вивчають мову, граматику, культуру, історію, географію і літературу.

Управа Читальні "Просвіта" в Вінніпегу передала $393,193 на Призначений Фонд у Шевченківській Фундації, яка в свою чергу виплачуватиме управі Читальні "Просвіта" щорічний дохід з Фонду на поширення її цілей. Призначений Фонд можна збільшити будь-якою сумою з майбутніх пожертв окремих осіб, що бажатимуть жертвувати на Фонд Читальні "Просвіта". Фонд буде підтримувати харитативні, культурні й освітні проєкти в українській канадській спільноті.

Призначений Фонд Читальні "Просвіта" приєднується до 11 інших призначених фондів, заснованих для того, щоби допомогти Шевченківській Фундації зберігати й просувати українську канадську культурну спадщину та розвивати українську спільноту в Канаді.

На Свята

Як прийдуть різдвяні свята
І Бог радість нам дає,
Добре було б пригадати,
Чи ми Богу вдячні є?

В цій країні ми багаті,
І все маєм на столі,
Добробут у нашій хаті
Й спокій в людях на землі.

А далеко десь мільйони,
Наших страждучих людей
Замість цих різдвяних дзвонів
Чують плач своїх дітей.

Пригадайте ви на свята
Бідних вдів, малих сиріт,
Що чужа не гріє хата
Їх багато довгих літ.

Коли Бог такий багатий
Й дав Свої дари для вас,
Не забудьте й ви згадати
Бідних всіх в тяжкий цей час.

Не забудьте їх згадати,
Аби Бог і вас згадав;
Не відмовте ви їм дати,
Аби Бог і вам давав.

М. Теслюк

CAMP – TABIR "ZUSTRICH" IV – 2008

A CANADA-UKRAINE YOUTH EXCHANGE AND EDUCATIONAL PROJECT
(Program of three weeks: two weeks in a Carpathian camp and one week touring Ukraine)

July 6– 28, 2008

Coordinator: Prof. Roman Yereniuk
139 Machray Ave., Winnipeg R2W 0Z2 Ph. 204 586-7089
email yereniuk@cc.umanitoba .ca

Camp-Tabir "Zustrich" (CTZ) is a unique opportunity for youth aged 13 to 17 to travel to Ukraine to experience the Ukrainian language and culture through an immersion "zustrich – encounter" with youth from Ukraine. The camp directors are Prof. Roman Yereniuk of Winnipeg, Canada and Oksana Ruda from Ukraine.

Program:

- ✓ **Two weeks in a camp in Kosiv, Ukraine (in the Carpathian Mountains)**
- ✓ **Intensive approach to conversational Ukrainian for Ukrainian Canadians youth by qualified teachers from Ukraine and conversational ESL English for Ukraine's students (3 hours per day for two weeks)**
- ✓ **Workshops in Ukrainian culture and crafts by Ukrainian artisans and specialists**
- ✓ **Ukrainian Canadian workshops by qualified instructors**
- ✓ **Evening recreational programs – vatra, singing, sports, walking tours, dances, etc.**
- ✓ **Travel in Ukraine – week three - Chernivtsi – Ivano Frankivsk, Lviv, Odessal, Kamianets Podilsk, Kyiv, and others (some 800 kms. by bus)**

Age Limits: 13 – 17 years
Size of group: 30 Ukrainian Canadian youth, 10 youth from other diaspora countries and 40 youth from Ukraine and will include some poverty students
Ukraine's Partner: Persha Lastiwka School in Ivano Frankivsk
Funding: app. $ 3200 – from Winnipeg (for departure from other cities, the costs will be adjusted). Fundraising will be done to offset some of these costs. Canadian families can also sponsor youth members from Ukraine or other diaspora countries.

Searching for creative, excited, energetic and dynamic Ukrainian Canadian youth!!

Are you interested?????

.....

I am interested in attending Camp -Tabir Zustrich IV. Please send me more information:
Name: _____

Address: _____

Tel. ___ _____ **email**_____**Age as of July 1, 2008**____
Please forward to Camp-Tabir Zustrich, c/o Prof. Roman Yereniuk, 139 Machray Ave., Winnipeg R2W 0Z2 or phone 204 586-7089 email yereniuk@cc.umanitoba.ca

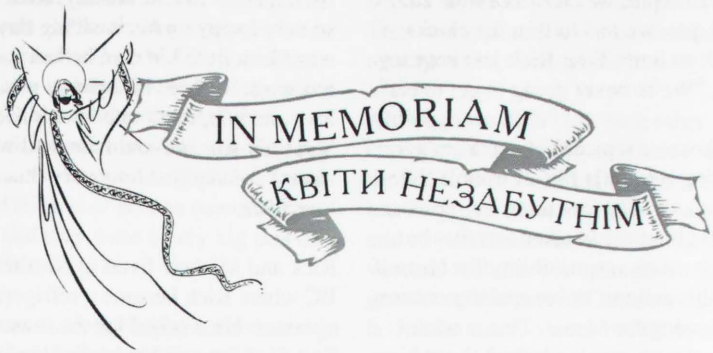

Richard David Halyk
October 20, 1957 - June 14, 2007

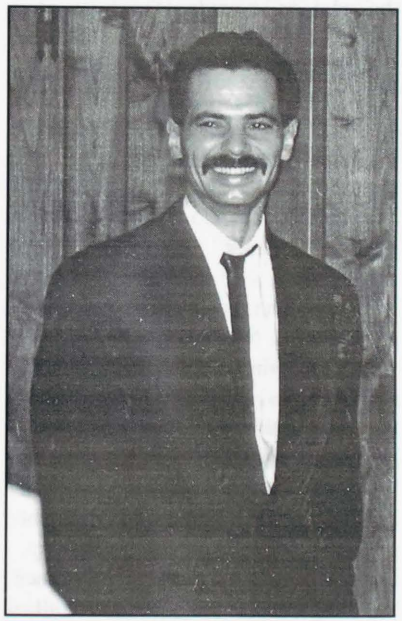

Richard was born in Hamilton, Ontario and passed away in Hudson Hope, British Columbia. He was baptized at St. Vladimir's Ukrainian Orthodox Church in Hamilton. His parents, Ken and Lucy Halyk, moved back to Waterford where Richard received his education. He completed high school then moved to Alberta, then on to British Columbia where he met his wife, Michele. They were married on July 19, 1980, and had two daughters, Richele and Emma.

Richard was active in the Ukrainian Orthodox Church in Waterford. He attended Sunday school and was an altar boy. As there was no Ukrainian Church in Hudson Hope, he joined the Anglican Church there and was very active. His mother-in-law was ordained an Anglican Minister and she performed the funeral service when he passed away, according to his wishes.

Richard loved nature, the peaceful mountains and all the wildlife. Animals seemed to know that he loved all of God's creatures. In fact, three deer came to the cemetery to say good-bye to him.

He leaves to mourn his passing his wife Michele, his daughter Richele (Myron) Booker and grandson Mikael, and daughter Emma (Robbie) Solomon and grand-daughter Adrianna Elizabeth, his parents Ken and Lucy Halyk, his brothers and sisters: Karen and Peter Millar with children Cody, Tori and Beck, Kim and Kathy Halyk with children Courtney and Chris, Annamarie and Ray Chambers with children Kaitlyn, Brodie and Nolan, Nathan and Linda Halyk, Sue and Don Guys, and Judy and Wray Willson with son Michael. He also leaves to mourn his in-laws Rev. Fay Lavellee and Clark, sisters-in-law Celice, Nicole, and brothers-in-law Clark Lavallee and great-nieces and nephews.

On July 21, a *parastas* was held in Waterford exactly one month after Richard's funeral. Rev. Wasyl Makarenko conducted the memorial service to a full church and a full choir. Ken and Lucy are very grateful for all the support from all our friends and family, especially our Church family. We thank you for all of your prayers and your donations.

May God keep Richard in His arms until we meet again.

Submitted by Ken and Lucy Halyk

Following is the eulogy delivered for Richard by his sister, Annamarie.

For those of you who don't know me, I'm Annamarie Chambers and it is my honour, a very sad honour, but an honour nonetheless, to give this eulogy for my brother, Rick.

Richard David Halyk was born in Hamilton, Ontario on October 20, 1957. He was the third of seven children of Ken and Lucy Halyk -- the brother of Karen, Kim, myself, Nathan, Susan and Judy. We all grew up in the Waterford and Bloomsburg area, and for a few years in Port Dover.

Rick attended Church and Sunday school here in Waterford at this very Church, and served as an altar boy. Rick was very mischievous and very often, you would see him tipping the candle and watching the wax drop down. Rich also attended Ukrainian school here for many Saturday mornings.

As a kid, Rick loved to laugh, smile, eat and tease. It was always an adventure growing up with Rick. He almost always wore a smile and his laugh came right from the bottom of his toes. But, along with that smile and laugh, he had this look in his eyes like

he was always thinking about what he could get into next. We were never quite sure what he was up to.

I would like to share some favourite family memories that we have of Rick: Rick was always full of laughter. He enjoyed watching comedy shows. He was always watching 'I Love Lucy' and 'The Three Stooges', but he especially loved 'The Little Rascals' with Spanky and the gang. No matter how many times he had seen the same show, he would laugh just as hard as if it was the first time he had ever seen it. At times like this, his laugh was infectious.

Rick loved animals and critters. He was always catching and collecting some slimy little things -- bugs, snakes, spiders, salamanders. He especially loved dogs. I can't remember a time when he didn't have a dog. He was so kind and patient with them. When we lived in Bloomsburg, as many of you know, we had a house fire. Our dog, Shaggy, was rescued from the house. He was not hurt, but was quite traumatized and would not eat. Rick would lie on the floor beside Shaggy for hours and feed him by hand, putting one piece of food in his mouth at a time until Shaggy finally started to eat.

My brother loved to eat and was always hungry. Very often, he and Kim would compete to see who could eat the most pancakes or perogies. As Nathan, our youngest brother, got older, he joined in the competition. At many holiday meals, they needed platters instead of dinner plates.

When Rick was about ten years old, we took a trip to Saskatchewan. It was a long trip, but mostly for Rick because he was always hungry. He kept asking, "When's lunch?", and Mom would say, "Soon, it's almost noon". But just as it was getting close to 12:00 pm, we crossed a time zone and, yes, we had to turn the clocks back an hour. Poor Rick just kept saying, "We're never going to get to eat".

Rick was a typical kid and teenager, getting into little bits of trouble, like most kids. The one thing I remember most about my brother was that he always took responsibility for himself and his actions, never making excuses or passing the blame. This is something I very much admired about him, even when he was young.

Rick graduated from Waterford District High School. It was there that he made some great lasting friendships. He loved to have a good time and was loyal to his friends. Some of these friends were Paul Colibaba and Donnie Judd who both traveled to BC for Rick's wedding, with Paul active as Rick's best man. David Frystak, the late Stevie Stachura who Rick had many adventures with, and his very closest friend Mark "Clarence" Bannister. Rick thought himself very fortunate to have these friends in his life and, even though they were separated by distance and many years, he never forgot them and always tried to look them up when he was in Ontario.

After high school, Rick worked at different jobs, and in 1978, he headed out west, going to Drayton Valley, Alberta. In 1979, while working in a camp near Fort Nelson BC, he met Michele Lavallee who was the cook for the camp.

Three months after they met, Rick had a ring on her finger. I remember him calling home -- he was so excited to tell us that he was getting married. He told me, "Anna, she is so beautiful and she's the best cook -- she can make perogies as good as Baba Halyk." And he was right; she could. Rick and Michele were married on July 19, 1980. This past Thursday would have been their 27th anniversary. Rick was so very happy on his wedding day. He was like a little kid on Christmas morning. Michele brought so much love and happiness into Rick's life. She truly was his soulmate, and words cannot convey just how very much he loved her.

Rick and Michele lived in Northern BC where Rick became a refrigeration operator. He worked for the towns of Fort St. John and Hudson's Hope at different times. One of his jobs was to make ice for the arenas. Rick was very proud of the work he did, receiving praise from the local curling clubs for the great ice he made.

In 1982, Richele was born, and according to Rick, she was the most beautiful, perfect baby anyone ever had. And then, five years later, their second daughter, Emma, was born, and she too was the most beautiful, perfect baby ever.

Rick was a very loving, devoted Dad and husband. Michele and the girls were everything to him. He loved to rock the girls and sing to them when they were babies. Once when Mom had gone out to see them, Emma was being very fussy and crying, and Mom had tried everything but she could not get her to settle down and go to sleep. Rick came in, took her and rocked her and sang to her, and in no time at all, Emma was fast asleep. As his girls grew older, he loved to tease them.

Rick's favourite book was "The Hobbit". Richele fondly remembers how her Dad would read that book to her when she was young, instilling his love of books in her. And Emma says that she will always remember her Dad singing and whistling, and always having a smile just for her. He loved Michele and the girls unconditionally. There was nothing he would not have done for them.

Rick loved his life in BC. He especially loved Hudson's Hope. It was there that his father-in-law, Clark, taught him how to hunt. It was also there that he became involved in St. Peter's Church, where his mother-in-law, Fay, is now the Reverend. Michele's family loved Rick as if he was one of their own and they were a very big part of his life.

Rick was so very happy and content in BC. He loved the quiet, peaceful life of Hudson's Hope, the wildlife, the hunting, the fishing, the mountains and the scenery. He loved gardening and sitting around a bonfire with his wife, his daughters and Michele's family.

At Rick's funeral, Fay performed the service and shared her favourite memory of him with us. Apparently, Rick would often try to imitate Louie Armstrong by puffing out his lips and cheeks and singing, "It's A Wonderful World". It was one of the songs that was played at his funeral service.

Rick considered himself very fortunate. He had a beautiful, loving wife, two amazing daughters, who both became engaged to two very remarkable young men, both of whom were very fond of their future father-in-law.

Two-and-a-half years ago, life got even better for Rick. Richele had a baby boy, and Rick became a Grandpa to Mikael. Rick was so very proud to be a Grandpa. He loved and cherished every moment he was able to spend with his little grandson, and Mikael adored his Grandpa. Rick was also looking forward to the birth of his second Grandchild this October, from Emma and Robbie.

When Rick found out he had a weak heart, I called him to talk and to see how he was. The answer was always the same: "Anna, I'm fine, I'll be okay, no one needs to worry about me". That was typical Rick -- never wanting anyone to worry about him.

Although we didn't see each other enough in the last 30 years since Rick moved to BC, I take great comfort in knowing that Rick was truly a happy and content man. He lived the life he wanted, with his wife, daughters and grandson, in a part of Canada where he felt he was meant to be. What more can anyone really ask for? Rick loved his life and I know that he would want us all to move forward and make the most of life, as he always tried to do.

Rick may be gone, but he will live forever in our hearts and our memories. I love you, Rick.

The Halyk Family

A $100 donation was made to the Promin Press Fund in Rick's memory.

Ділимося сумною вісткою що в Оттаві 26 серпня 2007, відійшла у вічність після довгої недуги бл. п. **Галина Світуха-Михальчук** на 80-ому році життя.

Довголітня членкиня Союзу Українок Канади, учителька українських шкіл а Монтреалі й Оттаві, активна в управі Оттавського відділу Конгресу Українців Канади (КУК), дописувала про громадські справи до української преси в Канаді. Брала участь у гуманітарній допомозі Україні.

Вічна її пам'ять!

Залучуємо чек на $20 як пожертву на журнал.

Союз Українок Канади
Відділ ім. Л. Українки в Оттаві

Our deepest sympathy is expressed to Ken and Lucy Halyk, as they mourn the loss of their son **Richard**. Our thoughts and prayers are always with you. A donation of $25.00 to the Promin Press Fund is included.

May his memory be eternal!

Orysia Sushko and family
Hamilton ON

The Ukrainian Women's Association of Canada, Lesia Ukrainka Branch in Transcona, Manitoba, is donating $75 to the Promin Press Fund in memory of our dear members who passed away in 2007:

Lillian Parasiuk (July 10) - 94 years
Joyce Prymak (August 9) - 70 years
Katherine Meck (August 16)

May their memories be eternal!

Emily Bazylo, President
Shirley Sobkowicz, Secretary

Please accept this donation of $50 in memory of my friend **Nellie Stratychuk**, who passed away on May 19, 2007.

May her memory be eternal!

Nellie Iwacha
Winnipeg MB

RELIABILITY Since 1973
athens printing

COMPLETE IN HOUSE SERVICES
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour

PENNY SALE TICKETS
- Tickets of all Kinds
- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Complete Bindery Services
- Layout & Graphic Design
- Also Continuous Forms

DIGITAL IMAGING
BLACK & WHITE FULL COLOUR

1480 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8H 2W9
Tel: 905 549-6719 Fax: 905 549-7645 e-mail: info@athensprinting.ca

WEST ARKA

Fine gifts...Authentic Ukrainian handicrafts... Art, books, CDs, ceramics...Embroidered goods and supplies... Gold jewellery, icons, magazines,newspapers... Pysanky and supplies... All services to Ukraine, Mail-orders

2282 Bloor Street West
Toronto, Ontario, Canada
M6S 1N9
Tel: 416-762-8751
Fax: 416-767-6839
www.westarka.com

Andrew R. Chorny, Manager
andrew@westarka.com

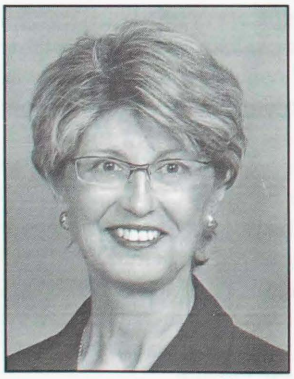

Birchwood
Realty Services Inc., Brokerage

Doris-Ann Masnyk

OWNER/BROKER OF RECORD
MARKET VALUE APPRAISER

416-520-5290

DMASNYK@TREBNET.COM

Consistent and attentive professional real estate services

KOLIADA "A GIFT" FOR PROMIN
КОЛЯДА "ДАРУНОК" ДЛЯ ПРОМЕНЯ

We sincerely thank you for your gift to Promin, and your continued support. Please complete and enclose the form below in the self-addressed envelope provided with this issue.

Дякуємо Вам сердечно за Ваш дар на Коляду для потреби Променя, та за постійну підтримку. Просимо виповнити інформації на нижчеподані анкеті і вложити в залучену конверту.

Прошу прийняти мій дар на Коляду
Please accept my Koliada gift for Promin

Amount $_____

Ім'я/Name _____

Адреса/Address _____

_____

SMITH MONUMENT COMPANY LTD.

ANDREW LATYSHKO
PRESIDENT

BUS: (416) 769-0674
FAX: (416) 769-5677
TOLL FREE: 1-888-836-7771

349 WESTON ROAD
TORONTO, ONTARIO M6N 3P7

A FAMILY BUSINESS SINCE 1919

SHEVCHENKO FOUNDATION

THE UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Helping Ukrainian Canadians since 1963

What does the SHEVCHENKO FOUNDATION represent?

- commitment to community
- financial assistance for cultural development
- sound administrative management
- security and stability
- an investment in community growth
- a lasting legacy for future generations

Support the Shevchenko Foundation so it can continue supporting our community!

www.shevchenkofoundation.com
or contact
Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko
202-952 Main Street Winnipeg, Manitoba
R2W 3P4 Tel 1-866-524-5314

24 НОВА РАДА СТАЛА

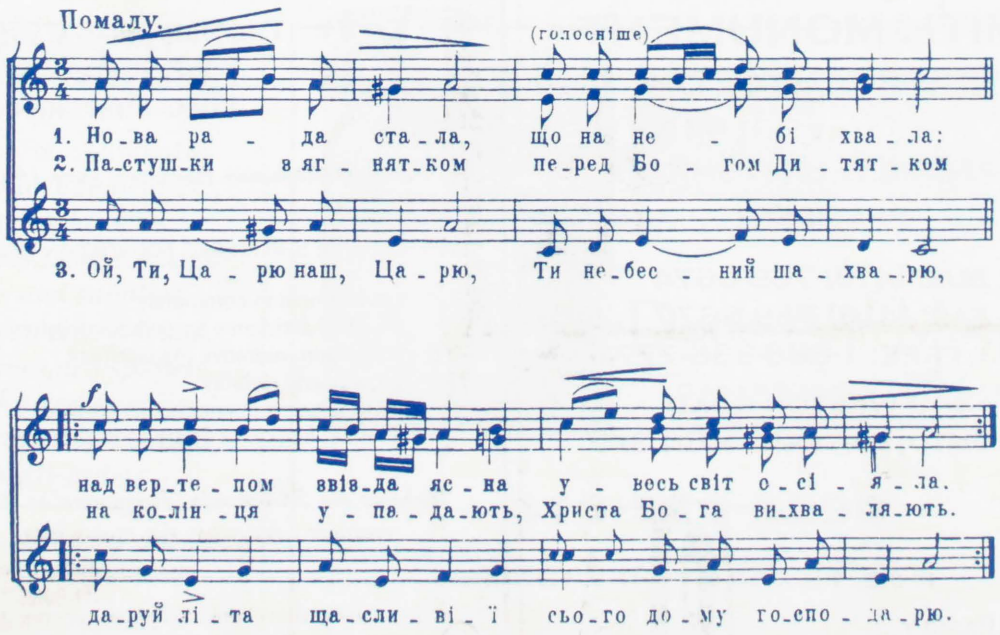

GLORIA FERBEY
8219-98 AVE
EDMONTON, AB
T6A 0B6 1-Jan-2008

308

PM40011733 R09580
Return Undeliverable Canadian Addresses to:
PROMIN
Box 57268, Jackson Station
Hamilton, Ontario,
Canada L8P 4X1